

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Oleg Bancu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Oleg Bancu împotriva Societății cu răspundere limitată „Tenadria” cu privire la încasarea compensației suplimentare de 3 salarii medii lunare, a salariului restant, compensației pentru reținerea ilegală a plăților în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, penalității pentru reținerea carnetului de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Oleg Bancu și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 27 februarie 2015, Oleg Bancu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată „Tenadria” cu privire la încasarea compensației suplimentare de 3 salarii medii lunare, a salariului restant, compensației pentru reținerea ilegală a plăților în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, penalității pentru reținerea carnetului de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din data de 01 septembrie 2008 a activat în cadrul SRL „Tenadria” în funcție de inginer în construcții capitale, iar din 01 iunie 2012, a fost numit în funcția de Șef al Secției „Construcții Capitale”.

Din motiv că angajatorul înregistra în continuare restanțe la salariu față de reclamant, la data de 22 august 2014 a transmis în adresa pîrîtului prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” o cerere privind eliberarea din funcție din propria inițiativă.

Ulterior, la discuțiile telefonice purtate cu administratorul Oleg Munteanu a fost informat că referitor la decizia luată pe marginea cererii date, va fi informat după ce va lua cunoștință cu careva informații din contabilitatea întreprinderii.

Astfel, în luna decembrie 2014, prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 1912/14, la care reclamantul s-a adresat la data de 27 octombrie 2014 cu o petiție întru soluționarea divergențelor apărute între reclamant și administrația SRL „Tenadria”, a aflat că de fapt, la data de 15 mai 2014 a fost eliberat din serviciu în baza art.86 alin.(1) lit.b) Codul muncii.

Consideră că a fost concediat nelegitim, deoarece concedierea sa a fost efectuată fără a se aduce la cunoștință ordinul sus enunțat și fără a fi preavizat despre acest fapt în conformitate cu art.88 Codul muncii, care stipulează că, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia, doar cu condiția că: va emite un ordin cu privire la preavizarea, sub semnătură, a salariaților cu 2 luni înainte de lichidarea unității; va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate.

La fel, a indicat că ordinul privind concedierea sa din funcție pînă în prezent nu i-a fost adus la cunoștință de către SRL „Tenadria” și nu cunoaște conținutul lui, din care motiv solicită prezentarea ordinului de concediere din funcție.

Totodată, la concedierea sa din funcție de către pîrît nu i-au fost calculate și achitate indemnizațiile legate de eliberarea din serviciu, precum și nu au fost achitate restanțele la salariul în mărime de 57700 lei.

Astfel, în urma discuțiilor purtate cu administrația companiei privind achitarea salariului restant, reclamantul nu a primit un careva răspuns clar, fiind ulterior informat în luna aprilie 2014 despre faptul că la ședința Consiliului Creditorului s-a decis că nu mai au nevoie de funcția de inginer.

În perioada următoare a așteptat să fie concediat, însă nu i s-a prezentat nimic, ba mai mult, i s-a solicitat să îndeplinească atribuțiile sale de serviciu, ceea ce a și făcut prezentîndu-se în continuare la serviciu fără devieri de program.

Făcînd referire la prevederile art.330 alin.(1) Codul muncii, consideră că angajatorul este obligat să compenseze plățile, în caz de reținere a eliberării carnetului de muncă, reținere a plății salariului, reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu.

După cum urmează din scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii unde s-a adresat la data de 27 octombrie 2014, pîrîtul SRL „Tenadria” a admis restanțe la plata salariului față de reclamant în mărime de 57700 lei restanță pentru salariul neachitat pentru perioada anilor 2010- 2014.

Mai mult, pîrîtul înregistrează față de reclamant restanțe la salariu pentru perioada 2010-2014, fapt confirmat și prin răspunsul primit de la Inspectoratul de Stat al Muncii nr. B-1912/14 din 02 decembrie 2014, acesta consideră întemeiată cerința formulată, cu privire la încasarea salariului restant în mărime de 57700 lei.

Totodată, a menționat și faptul că pînă în prezent la multiplele sale adresări către pîrît din motive necunoscute nu i-a fost eliberat nici carnetul de muncă, astfel fiind în imposibilitate de a munci, motiv din care în conformitate cu art. 155 Codul muncii, consideră oportun de a solicita restituirea carnetului de muncă, precum și achitarea salariului pentru timpul absenței forțate de la lucru, fiind în imposibilitatea angajării la o altă unitate.

Prin urmare, solicită reclamantul anularea ordinului SRL „Tenadria” nr. 2 din 15 mai 2015 privind concedierea sa din funcția de inginer al Secției Construcții Capitale, în legătură cu lichidarea unității și modificarea acestuia prin invocarea concedierii din inițiativă proprie, încasarea de la SRL „Tenadria” a compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare în baza art. 90 alin. (4) Codul muncii, achitarea salariului restant pe perioada 2010-2014 în mărime de 57700 lei, precum și compensația pentru reținerea ilegală a plăților în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciul moral în mărime de 10000 lei, precum și obligarea pîrîtilui să-i elibereze carnetul de muncă cu achitarea penalităților pentru reținerea acestuia.

În cadrul examinării pricinii în prima instanță, Oleg Bancu a susțin acțiunea parțial doar în partea încasării salariului restant în mărime de 24100 lei și compensației pentru reținerea ilegală a plăților în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, compensația suplimentară în mărime de 3 salarii medii lunare, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, acțiunea lui Oleg Bancu a fost admisă parțial. A fost încasat de la SRL „Tenadria” în beneficiul lui Oleg Bancu salariul restant în mărime de 24100 lei, în rest acțiunea lui Oleg Bancu au fost respinse ca fiind neîntemeiate. De asemenea, a fost încasat de la SRL „Tenadria” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 723 lei.

Invocînd ilegalitatea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2015, la data de 10 noiembrie 2015, Oleg Bancu a depus cerere de apel solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de către Oleg Bancu și menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Oleg Bancu conform contractului individual de muncă nr.37/10-1 din 01 iulie 2010 încheiat cu SRL „Tenadria”, fiind angajat în funcția de inginer în Secția Construcții Capitale (f.d.9-10).

La data de 22 august 2014 Oleg Bancu a expediat în adresa SRL „Tenadria” o cerere, prin care a solicitat eliberarea sa din funcție din propria inițiativă (f.d.7).

La data de 27 octombrie 2014, Bancu Oleg s-a adresat cu plîngere către Inspekția Muncii, solicitînd soluționarea problemei referitor la eliberarea sa din funcție și neachitarea salariului (f.d. 11). Iar prin răspunsul din 02 decembrie 2014, Inspectoratul de Stat al Muncii 1-a înștiințat pe Bancu Oleg că conform încheierii Curții de Apel Chișinău, SRL „Tenadria” se află în proces de faliment.

A mai stabilit instanța de apel că potrivit ordinului nr.2 din 15 mai 2014, apelantul a fost concediat din funcția de inginer din 15 mai 2014, în baza art.86 alin.(1) lit.b) Codul muncii, iar lichidatorul nu a achitat indemnizațiile de eliberare din serviciu, contrar prevederilor art. 186 alin.(1) Codul muncii.

Totodată Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a stabilit că, unitatea admite restanțe la plata salariului față de apelant pentru perioada 2010-2014.

Prin cererea prealabilă din 31 decembrie 2014, Oleg Bancu a solicitat de la SRL „Tenadria”, efectuarea achitării restanțelor salariale în mărime de 57700 lei, precum și a compensației pentru reținerea ilegală a plăților în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere. Totodată, a mai solicitat și eliberarea ordinului de concediere nr.02 din 15 mai 2014, precum și a carnetului de muncă reținut ilegal (f.d.8).

Adresându-se cu acțiune în instanța de judecată Oleg Bancu a solicitat anularea ordinului SRL „Tenadria” nr.2 din 15 mai 2015 privind concedierea din funcția de inginer al Secției Construcții Capitale în legătură cu lichidarea unității și modificarea acestuia prin invocarea concedierii din inițiativă proprie, încasarea de la intimat a compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare în baza art.90 alin.(4) Codul muncii, achitarea salariului restant pe perioada 2010-2014 în mărime de 57700 lei, precum și compensația pentru reținerea ilegală a plăților în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei, obligarea pârâtului să-i elibereze carnetul de muncă cu achitarea penalităților pentru reținerea acestuia.

Ulterior, Oleg Bancu a susținut acțiunea parțial doar în partea încasării salariului restant în mărime de 24100 lei și compensației pentru reținerea ilegală a plăților în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, compensația suplimentară în mărime de 3 salarii medii lunare, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

La fel, instanța de apel a stabilit că la 07 martie 2015, Oleg Bancu a primit carnetul de muncă, mențiune efectuată de ultimul pe ordinul nominalizat (f.d.38), din care considerent ultimul nu a susținut cerința privind anularea ordinului și eliberarea carnetului de muncă.

Astfel, în temeiul art. 1, 45, 86 alin. (1) lit.b), 128, 144 alin. (1) Codul muncii a menținut soluția primei instanțe de admitere parțială a pretenției reclamantului cu privire la încasarea salariului restant în mărime de 24100 lei, fapt despre care apelantul în cererea de apel nu a invocat.

Totodată, instanța de apel bazându-se pe prevederile art. 90 alin. (4), 330 alin. (3), 332 alin. (1), 329 alin. (1) Codul muncii și art. 116 alin. (3) a reținut drept întemeiată și soluția instanței de fond cu privire la respingerea pretenției cu privire la încasarea compensației pentru reținerea carnetului de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 14 iulie 2016, Oleg Bancu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea pretențiilor respinse și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la examinarea pricinii a aplicat eronat normele de drept material și neîntemeiat a concluzionat cu privire la respingerea pretențiilor în ceea ce privește încasarea penalității în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere la achitarea salariului restant, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru cauzat prin imposibilitatea angajării la o altă unitate după eliberarea din serviciu pentru reținerea eliberării carnetului de muncă.

La 24 august 2016, SRL „Tenadria” a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Oleg Bancu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din actele pricinii rezultă că la 27 mai 2016 Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, inclusiv și recurentului, copia deciziei instanței de apel, iar la 14 iulie 2016, adică în termenul prevăzut de lege ultimul a declarat recurs.

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Bancu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Argumentele invocate în recurs precum că, decizia instanța de apel este nemotivată și că nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios, iar recurenta nu specifică care lege anume nu a fost aplicată și care erori s-au produs la interpretarea legii.

În consecință, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oleg Bancu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Oleg Bancu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru